

**MOKESTINIŲ GINČŲ KOMISIJA
PRIE LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS**

**SPRENDIMAS
DĖL UAB „A“ SKUNDO**

2025 m. gruodžio Nr. S-2025/ (7-2025/155)
Vilnius

Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės (toliau – Komisija), susidedanti iš Komisijos narės, pavaduojančios Komisijos pirmininkę, Jurgitos Narkevičiūtės, narių Gvidos Ivanauskienės (pranešėja), Kristinos Jakštienės, Raimondos Juodkaitės, išnagrinėjo uždarnosios akcinės bendrovės „A“ (toliau – Pareiškėja) 2025-10-17 skundą dėl Aplinkos apsaugos departamento prie Aplinkos ministerijos (toliau – Departamentas) 2025-10-01 sprendimo dėl patikrinimo akto tvirtinimo Nr. AS-82. Pareiškėjos atstovas A.A. ir Departamento atstovė B.B. dalyvavo Komisijos 2025-11-11 posėdyje nuotoliniu būdu.

Komisija n u s t a t ė:

Pareiškėja pateikė skundą Komisijai, kuriuo prašė: panaikinti Departamento 2025-10-01 sprendimą dėl patikrinimo akto tvirtinimo Nr. AS-82 (toliau – Skundžiamas sprendimas, Departamento sprendimas) kaip neteisėtą ir nepagrįstą; įpareigoti Departamentą iš naujo įvertinti nustatytas aplinkybes, atsižvelgiant į 2022 m. įvykusią reorganizaciją, vadovybės ir darbuotojų kaitą bei atsakingo asmens nebuvimą; sustabdyti apskaičiuotų mokesčio už aplinkos teršimą iš stacionariųjų taršos šaltinių (toliau – MUAT) sumų išieškojimą iki Komisijos sprendimo įsiteisėjimo.

Skunde nurodė, kad Skundžiamas sprendimas, kuriuo patvirtintas 2025-08-29 patikrinimo aktas Nr. PA-3306/2025 (toliau – Patikrinimo aktas) ir 2 138 Eur MUAT suma kaip už nusišlėptą taršą, priimtas pažeidžiant proporcingumo, teisingumo ir objektyvumo principus, įtvirtintus Lietuvos Respublikos mokesčių administravimo įstatymo (toliau – MAĮ) 7 straipsnyje bei netinkamai įvertinus faktines aplinkybes, dėl kurių atsirado deklaravimo netikslumai. Departamentas sprendime nurodė, kad Pareiškėja 2023–2024 m. mokestiniais laikotarpiais nebuvo deklaravusi dalies teršalų kiekio iš kai kurių valdomų nuotekų valymo įrenginių (toliau – NVĮ) (duomenys neskelbtini), todėl, vadovaujantis Lietuvos Respublikos mokesčio už aplinkos teršimą įstatymo (toliau – MUATĮ) 9 straipsnio 2, 3 ir 8 dalimis, jai apskaičiuotas MUAT.

Pareiškėja nurodė, kad 2022 m. vyko jos reorganizacija, kurios metu keitėsi vadovybė ir dalis atsakingų darbuotojų. Dėl personalo kaitos ir laikinai sutrikusio vidaus darbo organizavimo nebuvo paskirtas atsakingas asmuo už MUAT apskaičiavimą ir deklaravimą, todėl dalis duomenų nebuvo laiku suvesti į MUAT deklaraciją FR0522. Teigė, kad šie pažeidimai nebuvo sąmoningi ar tyčiniai, jie atsirado dėl objektyvių organizacinių priežasčių, todėl negali būti kvalifikuoti kaip nusišlėpta tarša pagal MUATĮ 2 straipsnio 11 dalį. Vadovaudamasi MUATĮ 9 straipsnio 2 ir 3 dalimis, atsižvelgdama į nusišlėptos taršos

apibrėžimą, Pareiškėja padarė išvadą, kad Departamentas neįrodė tyčinio ar sisteminio vengimo deklaruoti taršą, todėl deklaracijų netikslumai negali būti laikomi nuslėpta tarša. Skundžiamame sprendime nebuvo įgyvendinta MAĮ nustatyta prievolė mokesčių administratoriui vertinti visas reikšmingas aplinkybes bei įrodymus ir sprendimą pagrįsti objektyviais duomenimis. Akcentavo, kad Departamentas neatsižvelgė į reorganizacijos faktą, darbuotojų kaitą, taip pat į tai, kad Pareiškėja po reorganizacijos atnaujino ir sustiprino aplinkosauginių mokesčių kontrolės sistemą.

Pareiškėjos vertinimu, 2 138 Eur MUAT suma akivaizdžiai neproporcinga faktinių aplinkybių sunkumui. Teigė, kad, vadovaujantis Lietuvos Respublikos viešojo administravimo įstatymo 3 straipsnio 6 punktu, mokesčių administratoriaus tikslas turėtų būti užtikrinti tinkamą deklaravimą, o ne bausti už netyčines klaidas. Padarė išvadą, kad pritaikyta ekonominė sankcija viršija būtinas priemones teisės pažeidimui pašalinti.

Departamentas skundžiamame sprendime nurodė, kad Pareiškėja tikrintu 2023–2024 m. laikotarpiu buvo MUAT mokėtoja MUATĮ 5 straipsnio 1 dalies prasme, nes turi ir tikrinamuoju laikotarpiu turėjo 8 taršos leidimus su nustatytais į aplinką su nuotekomis išleidžiamų teršalų normatyvais jos valdomų NVĮ (duomenys neskelbtini) eksploatavimui.

Skundžiamame sprendime nurodyta, kad patikrinimo metu, įvertinus MUAT deklaracijas FR0522, pateiktas Valstybinei mokesčių inspekcijai prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos, už 2023 m. ir 2024 m. mokestinius laikotarpius, nustatyta, kad:

1. Pareiškėja MUAT deklaracijoje FR0522 už 2023 m. mokestinį laikotarpį nedeklaravo 0,0034 t BDS₇ viršnormatyvinės taršos, su nuotekomis į aplinką išleistos iš (duomenys neskelbtini) NVĮ, taršos normatyvus viršijančiu laikotarpiui nuo 2023-12-11 iki 2023-12-31, taip pat nedeklaravo ne didesnės už normatyvą taršos, su nuotekomis išleistos iš (duomenys neskelbtini) NVĮ – 0,1272 t bendrojo azoto (BN)), (duomenys neskelbtini) NVĮ – 0,004 t BDS₇, (duomenys neskelbtini) NVĮ – 0,0026 t BN, už šią taršą nebuvo apskaičiuotas ir sumokėtas mokestis. Tuo pažeidė MUATĮ 9 straipsnio 2 dalies bei 3 dalies 1 ir 2 punktų reikalavimus;

2. Pareiškėja MUAT deklaracijoje FR0522 už 2024 m. mokestinį laikotarpį nedeklaravo 0,0160 t BDS₇ viršnormatyvinio taršos kiekio, su nuotekomis į aplinką išleisto iš (duomenys neskelbtini) NVĮ, taršos normatyvus viršijančiu laikotarpiui nuo 2024-01-01 iki 2024-03-04, ir 0,1287 t BDS₇ viršnormatyvinio taršos kiekio, su nuotekomis išleisto iš (duomenys neskelbtini) NVĮ, taršos viršijimo laikotarpiui nuo 2024-11-11 iki 2024-11-24, neapskaičiavo ir nesumokėjo MUAT. Tuo pažeidė MUATĮ 9 straipsnio 2 dalies ir 3 dalies 2 punkto reikalavimus.

Departamentas, vadovaudamasis MUATĮ 2 straipsnio 11 dalies 2 punktu, padarė išvadą, kad nedeklaruotas į aplinką išmesto teršalo faktinis kiekis yra nuslėpta tarša. Vadovaudamasis MUATĮ ir Mokesčio už aplinkos teršimą ir nuslėptą taršą iš stacionariųjų taršos šaltinių apskaičiavimo tvarkos aprašo, patvirtinto Lietuvos Respublikos aplinkos ministro 2021 m. kovo 10 d. įsakymu Nr. D1-143 „Dėl Mokesčio už aplinkos teršimą ir nuslėptą taršą apskaičiavimo už 2021 ir vėlesnius metus tvarkos aprašų patvirtinimo“ (toliau – Mokesčio apskaičiavimo tvarkos aprašas), reikalavimais, apskaičiavo, kad mokestis už nuslėptą taršą, išleistą iš stacionariųjų taršos šaltinių į aplinką su nuotekomis, per 2023 m. ir 2024 m. mokestinius laikotarpius sudaro 2 138 Eur.

Konstatavo, kad Pareiškėjai už nedeklaruotą (nuslėptą) per 2023 m. mokestinį laikotarpį į aplinką su nuotekomis išleistą teršalų kiekį, vadovaujantis MUATĮ 9 straipsnio 2 dalies bei 8 dalies 2 ir 3 punktų bei Mokesčio apskaičiavimo tvarkos aprašo 15.1 ir 15.2 papunkčių reikalavimais, patikrinimo metu pagrįstai apskaičiuotas 272 Eur MUAT, o už nedeklaruotą (nuslėptą) per 2024 m. mokestinį laikotarpį į aplinką su nuotekomis išleistą teršalų kiekį, vadovaujantis MUATĮ 9 straipsnio 2 dalies bei 8 dalies 3 punkto ir Mokesčio apskaičiavimo tvarkos aprašo 15.2 papunkčio reikalavimais, – 1 866 Eur MUAT.

Komisija k o n s t a t u o j a:

Pareiškėjos skundas iš dalies tenkintinas, Departamento sprendimas keistinas.

Nagrinėjamoje byloje ginčas kilo dėl Pareiškėjai papildomai apskaičiuoto 2 138 Eur MUAT už nuslėptą taršą, Departamentui nustatčius, kad Pareiškėja už 2023 m. ir 2024 m. mokestinius laikotarpius nedeklaravo viršnormatyvinės taršos, išleistos su nuotekomis į aplinką, taip pat nedeklaravo ne didesnės už normatyvą taršos su nuotekomis į aplinką patekusių kiekių iš kai kurių jos valdomų NVJ (duomenys neskelbtini).

Pareiškėja skunde Komisijos prašė panaikinti Skundžiamą sprendimą, nes Departamentas neįrodė, kad Pareiškėja pažeidimus padarė sąmoningai ar tyčia, sistemingai vengė deklaruoti taršą. Pareiškėjos atstovas Komisijos posėdžio metu patikslino skundo reikalavimus, nurodydamas, kad Pareiškėja sutinka su Departamento nustatytais pažeidimais, ir prašė sumažinti apskaičiuotą MUAT sumą, nes pažeidimai nebuvo tyčiniai. Taigi, iš esmės mokestinis ginčas kilo dėl Pareiškėjai nurodyto sumokėti MUAT dydžio.

Ginčo teisinius santykius reglamentuoja MUATĮ (2021-12-23 įstatymo Nr. XIV-876 redakcija), kurio 4 straipsnyje nustatyta, kad mokesčio objektas – tai, be kita ko, iš stacionariųjų taršos šaltinių, kuriems išmesti teršalus į aplinką privalomas leidimas, kuriame nustatyti taršos normatyvai, – išmesti į aplinką (orą, vandens telkinius ir žemės paviršių bei jos gelmes) teršalai, nurodyti šio įstatymo 1 ir 2 prieduose, ir teršalai, pagal šį įstatymą priskirti vienai iš šio įstatymo 1 ir 2 prieduose nurodytų teršalų grupių pagal jų kenksmingumą aplinkai. Pagal MUATĮ 5 straipsnio 1 dalį, MUAT moka fiziniai asmenys, juridiniai asmenys, kitos organizacijos ir jų padaliniai, kurie įstatymų nustatytais atvejais privalo turėti leidimą, kuriame nustatyti taršos normatyvai, arba kurie eksploatuoja organinius tirpiklius naudojančius įrenginius, kuriuos privaloma įregistruoti. MUATĮ 9 straipsnio 2 dalyje įtvirtinta, kad mokestis už aplinkos teršimą ir nuslėptą taršą apskaičiuojamas aplinkos ministro nustatyta tvarka. Pagal MUATĮ 9 straipsnio 3 dalį, mokestis už aplinkos teršimą apskaičiuojamas, be kita ko: 1) iš stacionariųjų taršos šaltinių išmestą į aplinką teršalų kiekį, kuris nustatomas pagal instrumentinio matavimo, kai jį privaloma atlikti vadovaujantis teisės aktuose nustatytais teršalų apskaitos reikalavimais, rezultatus arba taikant aplinkos ministro įsakymu patvirtintas išmetamų į aplinką (orą, vandens telkinius ir žemės paviršių bei žemės gelmes) teršalų kiekio apskaičiavimo metodikas ir (arba) į aplinkos ministro įsakymu patvirtintą metodikų sąrašą įtrauktas metodikas, kurios buvo naudojamos apskaičiuojant normatyvinį teršalo kiekį leidimui gauti ar organinius tirpiklius naudojančiam įrenginiui įregistruoti, dauginant iš tarifo, nurodyto šio įstatymo 1 priede, ir indeksavimo koeficiento; 2) iš stacionariųjų taršos šaltinių išmestą į aplinką leidime nustatytą taršos normatyvą viršijantį teršalo kiekį dauginant iš mokesčio tarifo, nurodyto šio įstatymo 2 priede, ir indeksavimo koeficiento.

MUATĮ 2 straipsnio 11 dalies 2 punkte nustatyta, kad nuslėpta tarša – tai nedeklaruotas ar deklaruotas pradėjus mokestinį patikrinimą: į aplinką išmesto teršalo faktinis kiekis, leidime nustatyto teršalo metinio normatyvo ir (ar) didžiausios leidžiamos momentinės ar paros vidutinės teršalo koncentracijos ir (ar) ribinės vertės neviršijantis ir (ar) faktinis leidime nustatyta metinį normatyvą ir (ar) didžiausią leidžiamą momentinę ar paros vidutinę teršalo koncentraciją ir (ar) ribinę vertę viršijantis teršalo kiekis <...>.

Mokestis už nuslėptą taršą apskaičiuojamas mokesčio mokėtoju, kuris nuslėpė: faktinį iš stacionariųjų taršos šaltinių į aplinką išmestą teršalo kiekį, – nuslėptą teršalo kiekį, bet ne didesnį už leidime nustatytą teršalo metinį taršos normatyvą, ir (ar) didžiausią leidžiamą momentinę ar paros vidutinę teršalo koncentraciją ir (ar) ribinę vertę dauginant iš tarifo, nurodyto MUATĮ 1 priede, iš indeksavimo koeficiento, iš koeficiento 1,2, jeigu nustatytas teršalo laikinai leidžiamos taršos normatyvas, ir iš koeficiento 2 (MUATĮ

9 straipsnio 8 dalies 2 punktą); leidime nustatytą metinį normatyvą ir (ar) didžiausią leidžiamą momentinę ar paros vidutinę teršalo koncentraciją ir (ar) vienkartinį normatyvą viršijantį teršalo kiekį ir (ar) kuris neturi leidimo, – išmestą teršalo kiekį, nuslėptą leidime nustatytą metinį ir (ar) didžiausią leidžiamą momentinę ar paros vidutinę teršalo koncentraciją ir (ar) vienkartinį normatyvą viršijantį teršalo kiekį, o jeigu neturi leidimo, kuriame nustatyti teršalų išmetimo į aplinką normatyvai, kai toks leidimas yra privalomas, – visą faktinį išmestą iš stacionariųjų taršos šaltinių teršalo kiekį, kuris nustatomas pagal teršalų nustatymo metodikas arba instrumentinio matavimo būdu gautus duomenis, dauginant iš tarifo, nurodyto MUATĮ 2 priede, iš indeksavimo koeficiento, iš koeficiento 1,2, jeigu nustatytas teršalo laikinai leidžiamos taršos normatyvas, ir iš koeficiento 2 (MUATĮ 9 straipsnio 8 dalies 3 punktą).

MUATĮ 9 straipsnio 4 dalyje numatyta, kad mokestis už aplinkos teršimą sumokamas ir mokesčio už aplinkos teršimą deklaracijos pateikiamos ne vėliau kaip pasibaigus mokestiniam laikotarpiui, iki kalendorinių metų, einančių po to mokestinio laikotarpio, vasario 15 dienos Valstybinei mokesčių inspekcijai prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos. Laikoma, kad mokestinė prievolė įvykdyta tik pateikus deklaraciją ir sumokėjus mokėtiną mokestį.

Taigi, apibendrinant išdėstytas MUATĮ nuostatas, konstatuotina, jog MUAT mokėtojai turi pareigą MUATĮ nustatyta tvarka ir terminu pateikti MUAT deklaracijas, nurodant jose teisingus duomenis, ir laiku sumokėti į biudžetą MUAT. Nustačius taršos iš stacionariųjų taršos šaltinių nuslėpimo faktą, apskaičiuojant MUAT, taikomas didesnis tarifas pagal MUATĮ 9 straipsnio 8 dalies 2 ir 3 punktų nuostatas.

Kaip minėta, Pareiškėja neginčija, kad ji yra MUAT mokėtoja ir kad MUATĮ nustatyta tvarka bei terminu už 2023 m. mokestinį laikotarpį nedeklaravo 0,0034 t BDS₇ viršnormatyvinės taršos, su nuotekomis į aplinką išleistos iš (duomenys neskelbtini) NVJ, taršos normatyvus viršijančiu laikotarpiui nuo 2023-12-11 iki 2023-12-31, taip pat nedeklaravo ne didesnės už normatyvą taršos, su nuotekomis išleistos iš (duomenys neskelbtini) NVJ – 0,1272 t bendrojo azoto (BN)), (duomenys neskelbtini) NVJ – 0,004 t BDS₇, (duomenys neskelbtini) NVJ – 0,0026 t BN, o už 2024 m. mokestinį laikotarpį nedeklaravo 0,0160 t BDS₇ viršnormatyvinio taršos kiekio, su nuotekomis į aplinką išleisto iš (duomenys neskelbtini) NVJ, taršos normatyvus viršijančiu laikotarpiui nuo 2024-01-01 iki 2024-03-04, ir 0,1287 t BDS₇ viršnormatyvinio taršos kiekio, su nuotekomis išleisto iš (duomenys neskelbtini) NVJ, taršos viršijimo laikotarpiui nuo 2024-11-11 iki 2024-11-24. Kadangi už šią taršą nebuvo apskaičiuotas ir sumokėtas MUAT, mokesčių administratorius, Pareiškėjos mokestinio patikrinimo metu nustatęs nedeklaruotus iš stacionariųjų taršos šaltinių išmestų į aplinką teršalų kiekius, privalėjo už juos paskaičiuoti mokestį už nuslėptą taršą MUATĮ nustatyta tvarka.

Atsižvelgiant į išdėstytas faktines aplinkybes, konstatuotina, kad Departamentas pagrįstai, vadovaudamasis MUATĮ 9 straipsnio 2 dalimi, 9 straipsnio 8 dalies 2 ir 3 punktais, Mokesčio apskaičiavimo tvarkos aprašo 15.1 ir 15.2 papunkčiais, už nedeklaruotą (nuslėptą) į aplinką su nuotekomis išleistą teršalų kiekį, taikydamas koeficientą 2, apskaičiavo Pareiškėjai už 2023 m. 272 Eur MUAT, už 2024 m. – 1 866 Eur MUAT.

Sprendžiant dėl Pareiškėjos reikalavimo sumažinti apskaičiuotą MUAT, pažymėtina, kad administracinių teismų praktikoje nuosekliai laikomasi pozicijos, kad MUAT apskaičiavimas taikant didesnę tarifą yra ekonominė sankcija (už mokesčio įstatymo pažeidimus taikoma ekonominė poveikio priemonė), o apie tai buvo pasisakyta ne vienoje Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo (toliau – LVAT) byloje (pvz.: 2015-10-29 nutartyje adm. byloje Nr. A-768-438/2015, 2018-10-29 sprendime adm. byloje Nr. A-1422-525/2018,

2019-05-15 nutartyje adm. byloje Nr. A-431-822/2019, 2020-06-03 sprendime adm. byloje Nr. eA-2888-624/2020 ir kt.).

Lietuvos Respublikos Konstitucinis Teismas (toliau – KT) 2022-01-26 sprendime nurodė, kad pagal Lietuvos Respublikos Konstituciją (toliau – Konstitucija) teismas, taikdamas sankciją už teisės pažeidimą, turi turėti galimybę atsižvelgti į visas atsakomybę lengvinančias aplinkybes, taip pat ir į tas, kurios nėra *expressis verbis* nurodytos įstatyme, ir paskirti teisės pažeidėjui švelnesnę negu įstatymo numatyta sankcija bausmę arba nuobaudą (2005-11-10 nutarimas); teisiniu reguliavimu turi būti sudarytos teisinės prielaidos teismui iširti visas bylai reikšmingas aplinkybes ir priimti teisingą sprendimą; teisinis reguliavimas negali būti toks, kad teismui nebūtų leidžiama, atsižvelgus į visas turinčias reikšmės bylos aplinkybes ir vadovaujantis teise, nenusižengiant iš Konstitucijos kylantiems teisingumo, protingumo imperatyvams, priimti teisingo sprendimo ir šitaip įvykdyti teisingumo, antraip būtų pažeisti iš Konstitucijos, *inter alia* jos 109 straipsnio, kylantys teismo įgaliojimai vykdyti teisingumą, būtų nukrypta nuo KT, kaip Lietuvos Respublikos vardu teisingumą vykdančios institucijos, sampratos, taip pat nuo konstitucinio teisinės valstybės principo (2012-09-25 nutarimas).

Konstituciniai teisingumo, teisinės valstybės principai suponuoja, be kita ko, tai, kad už teisės pažeidimus valstybės nustatomos poveikio priemonės turi būti proporcingos (adekvačios) teisės pažeidimui, jos turi atitikti siekiamus teisėtus ir visuotinai svarbius tikslus, neturi varžyti asmens akivaizdžiai labiau negu reikia šiems tikslams pasiekti; tarp siekiamo tikslo nubausti teisės pažeidėjus ir užtikrinti teisės pažeidimų prevenciją ir pasirinktų priemonių šiam tikslui pasiekti turi būti teisinga pusiausvyra (proporcingumas); konstitucinis teisingumo principas reikalauja nustatomas nuobaudas diferencijuoti taip, kad jas taikant būtų galima atsižvelgti į teisės pažeidimo pobūdį, į atsakomybę lengvinančias ir kitas aplinkybes (KT 2000-12-06, 2001-10-02, 2004-01-26, 2005-11-03, 2005-11-10, 2008-01-21 ir kt. nutarimai).

Komisijos vertinimu, ekonomine sankcija gali būti laikoma ne visa padidinto MUAT suma, o tik apskaičiuota padidinto MUAT dalis, viršijanti standartinį MUAT dydį, nes mokesčio dalis (iki padidinto koeficiento taikymo), kuri apskaičiuojama dėl atsiradusio mokesčio objekto, o ne dėl pažeidimo fakto, negali būti siejama su baudimo institutu. Todėl byloje nagrinėjamu atveju turi būti įvertinta, ar paskirta sankcija, sudaranti 100 procentų MUAT dydžio sumą, gali būti individualizuojama ją mažinant, įvertinus nustatytas faktines aplinkybes. Individualizuojant sankciją, imperatyviai nėra taikomos MAĮ straipsnių nuostatos, susijusios su baudų skyrimu ir jų individualizavimu, atsižvelgiant į lengvinančias ir sunkinančias aplinkybes, todėl Komisija situaciją vertina pagal aptartos konstitucinės doktrinos, susijusios su atsakomybės už teisės pažeidimus nustatymu ir individualizavimu, nuostatas.

Komisijoje vykusio posėdžio metu mokesčių administratoriaus atstovė patvirtino, kad Pareiškėja bendradarbiavo su mokesčių administratoriumi, geranoriškai teikė dokumentus. Pareiškėja nuotekų išleidimo į aplinką vykdomai veiklai turėjo leidimus su nustatytomis aplinkosauginių reikalavimų sąlygomis eksploatuojamoms nuotekų valykloms. Ji už 2023 m. ir 2024 m. mokestinius laikotarpius pateikė Valstybinei mokesčių inspekcijai prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos MUAT deklaraciją FR0522, tačiau joje deklaravo ne visą į aplinką išmesto teršalo faktinį kiekį. Byloje nepateikta duomenų, kad Pareiškėja būtų nuolat ir sistemingai pažeidinėjusi MUAT, taip pat nenustatyta, kad ji būtų siekusi tyčia ir sąmoningai nuslėpti MUAT. Be to, nustatyta, kad Pareiškėja už 2024 m. mokestinį laikotarpį turi MUAT permoką.

Komisija, atsižvelgdama į pirmiau paminėtas faktines aplinkybes, vadovaudamasi LVAT praktika, suformuota analogiško pobūdžio bylose, KT išaiškinimais, MAĮ nustatytais

protingumo ir teisingumo kriterijais (MAJ 8 straipsnio 3 dalis), daro išvadą, kad šioje byloje nagrinėjamu atveju MUATJ numatytos ekonominio poveikio priemonės tikslui pasiekti yra neproporcingos Pareiškėjos padarytam pažeidimui, tačiau, Komisijos vertinimu, didesnio tarifo taikymu siekiami tikslai bus pasiekti Departamento nustatytos MUAT sumos sankcinę dalį – MUAT, apskaičiuotą taikant koeficientą 2, sumažinant iki koeficiento 1,3 ir nurodant, kad Pareiškėja vietoj apskaičiuoto už 2023 m. 272 Eur MUAT turi sumokėti 177 Eur ($272 : 2 \times 1,3$), už 2024 m. vietoj apskaičiuoto 1 866 Eur MUAT – 1 212 Eur ($1866 : 2 \times 1,3$).

Komisija, apibendrindama tai, kas išdėstyta, konstatuoja, kad Departamento sprendimas, kuriuo patvirtintas ir Pareiškėjai nurodytas sumokėti į valstybės biudžetą 2 138 Eur MUAT, keistinas, nurodant Pareiškėjai sumokėti į valstybės biudžetą 1 389 Eur MUAT.

Pareiškėja skunde Komisijai prašė sustabdyti apskaičiuotų MUAT sumų išieškojimą iki Komisijos sprendimo įsiteisėjimo.

Komisija nurodo, kad pagal MUATJ 9 straipsnio 7 dalį, nesumokėtas mokestis už aplinkos teršimą sumokamas arba išieškomas, delspinigiai skaičiuojami, permokėta mokesčio suma grąžinama MAJ nustatyta tvarka. MAJ 110 straipsnio 1 dalyje nustatyta, kad jeigu dėl atskiro mokesčio to mokesčio įstatymas nenustato kitaip, skundo, kilus mokestiniam ginčui, padavimas stabdo ginčijamų mokesčių, baudų ir delspinigių priverstinį išieškojimą. Pagal MAJ 2 straipsnio 22 dalį mokestiniai ginčai – ginčai, kylantys tarp mokesčių mokėtojo ir mokesčių administratoriaus dėl sprendimo dėl patikrinimo akto tvirtinimo ar kito panašaus pobūdžio sprendimo, pagal kurį mokesčių mokėtojui naujai apskaičiuojamas ir nurodomas sumokėti mokestis <...>.

Remiantis išdėstytu teisiniu reglamentavimu, Pareiškėjai inicijavus mokestinį ginčą, jos prašymas sustabdyti Skundžiamu sprendimu nurodytos sumokėti MUAT sumos išieškojimą nėra reikalingas, nes MAJ imperatyviai įtvirtinta, jog skundo padavimas dėl mokestinio ginčo stabdo mokesčių priverstinį išieškojimą.

Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės, vadovaudamasi Mokesčių administravimo įstatymo, 155 straipsnio 4 dalies 4 punktu, n u s p r e n d ž i a:

Pakeisti Aplinkos apsaugos departamento prie Aplinkos ministerijos 2025-10-01 sprendimą dėl patikrinimo akto tvirtinimo Nr. AS-82: vietoj nurodymo uždarajai akcinei bendrovei „A“ sumokėti į valstybės biudžetą 2 138 Eur mokestį už aplinkos teršimą iš stacionariųjų taršos šaltinių, nurodyti uždarajai akcinei bendrovei „A“ sumokėti į valstybės biudžetą 1 389 Eur mokestį už aplinkos teršimą iš stacionariųjų taršos šaltinių.

Pagal Lietuvos Respublikos mokesčių administravimo įstatymo 159 straipsnio 1, 3 ir 4 dalis mokesčių mokėtojas, nesutinkantis su Mokestinių ginčų komisijos prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės sprendimu, turi teisę šį sprendimą apskųsti Regionų administraciniam teismui, skundą paduodant pasirinktinai: Vilniaus rūmuose (Žygimantų g. 2, 01102, Vilnius), Kauno rūmuose (A. Mickevičiaus g. 8 A, 44312, Kaunas), Klaipėdos rūmuose (Galinio Pylimo g. 9, 91230, Klaipėda), Šiaulių rūmuose (Dvaro g. 80, 76298, Šiauliai), Panevėžio rūmuose (Respublikos g. 62, 35158, Panevėžys) ar per Lietuvos teismų elektroninių paslaugų portalą <https://e.teismas.lt>. Skundas Regionų administraciniam teismui turi būti paduodamas ne vėliau kaip per 20 dienų po Mokestinių ginčų komisijos prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės sprendimo įteikimo dienos.

Pagal Lietuvos Respublikos mokesčių administravimo įstatymo 159 straipsnio 2 dalį apskųsti Mokestinių ginčų komisijos prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės sprendimą taip pat turi teisę centrinis mokesčių administratorius, tačiau tik tuo atveju, kai centrinis

mokesčių administratorius ir Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės, sprendami mokestinį ginčą (arba mokestinio ginčo metu), skirtingai interpretavo įstatymų ar kito teisės akto nuostatas.

Komisijos narė, pavaduojanti Komisijos pirmininkę

Jurgita Narkevičiūtė

Komisijos narė

Gvida Ivanauskienė

Komisijos narė

Kristina Jakštienė

Komisijos narė

Raimonda Juodkaitė